

Sygn. akt I Ns 269/15

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska - Bargiel

Protokolant: Edyta Szmigiel

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 grudnia 2016 roku w Dzierżoniowie

sprawy z wniosku **V. M. - K.**

przy uczestnictwie **B. M. (1)**

o zmianę stwierdzenia nabycia spadku po **F. M. (1)**

p o s t a n o w i a :

I. zmienić postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 28 września 2012 roku w sprawie sygnatura akt I Ns 711/12 w ten sposób, że stwierdzić, iż spadek po F. M. (1), zmarłym dnia 04 sierpnia 2012 roku w Ł., ostatnio stale zamieszkałym w Ł., na podstawie ustawy

n a b y ł y : żona B. M. (1) z domu B., córka S. i J. oraz siostra V. M. K. z domu M., córka T. i H. - każda po 1/2 części;

II. zasądzić od uczestniczki postępowania B. M. (1) na rzecz wnioskodawczyni V. M. – K. kwotę 1.461,05 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazać uczestniczkę postępowania B. M. (1) uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 300,30 zł tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni V. M. K. wniosła w dniu 05 marca 2015r. o zmianę postanowienia o stwierdzenia spadku po jej bracie F. M. (1), podnosząc iż Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie postanowienie z dnia 28 września 2012r. stwierdził, że spadek po wskazanym nabyła na podstawie ustawy jego żona B. M. (2). Uczestniczka postępowania w toku składania zapewnienia spadkowego oświadczyła, że poza nią nie ma innych spadkobierców ustawowych. Natomiast wnioskodawczyni jest siostrą zmarłego i nie brała udziału w toku tego postępowania. Mając na uwadze powyższe, zachodzi podstawa do zmiany prawomocnego postanowienia Sądu w oparciu o treść art. 932 § 1 w zw. z § 3 k.c.

W odpowiedzi na wniosek, uczestniczka- B. M. (1), wniosła o zmianę postanowienia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 28 września 2012r. o stwierdzenie nabycia spadku poprzez stwierdzenie, że spadek po F. M. (1) nabyła uczestniczka B. M. (1) na podstawie testamentu własnoręcznego sporządzonego w dniu 24 stycznia 2001r. Podała, że składając zapewnienie spadkowe w toku postępowania o sygn. akt INs 711/12 nie była świadoma, że do kręgu spadkobierców ustawowych należy wnioskodawczyni. Jednak zachodzi podstawa do zmiany wydanego postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku, gdyż uczestniczka dopiero po wydanie tego postępowania uzyskała wiedze o istnieniu testamentu sporządzonego przez zmarłego. F. M. (1) w dniu 24 stycznia 2001r. sporządził dokument, z którego bezpośrednio wynika, że jego ostatnią wolą było przekazanie całego majątku uczestniczce.

Oświadczenie to zostało sporządzone wobec świadków, bliskich jemu osób, przyjaciół : D. M. i K. G.. Uczestniczka podała, że w jej ocenie nie uchybia rocznemu terminowi na żądanie zmiany postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku, gdyż o okolicznościach uzasadniających zmianę dowiedziała się niespełna miesiąc temu. Po otrzymaniu zawiadomienia o niniejszej sprawie uczestniczka postępowania poinformowała o tym D. M.. Wówczas jej rozmówczyni przypomniała sobie, że kilkanaście lat przed śmiercią F. M. (1) była świadkiem sporządzenia przez niego testamentu. Dopiero po uzyskaniu tej informacji uczestniczka odnalazła ten dokument. Drugi ze świadków wskazanych w treści tego dokumentów już nie żyje.

W odpowiedzi na powyższe wnioskodawczyni w piśmie z dnia 8 września 2015r. (k. 21-23) zakwestionowała autentyczność przedłożonego przez uczestniczkę testamentu spadkodawcy i wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego grafologa. Niezależnie od wyników postępowania dowodowego podniosła, że żądanie zmiany postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku w oparciu o przedłożony testament nie może mieć miejsca w trybie art. 679 § 1 k.p.c., ale przy wykorzystaniu instytucji wznowienia postępowania (art. 403§ 2 k.p.c.). Uczestniczka bowiem powołuje się na odkrycie nowego środka dowodowego w postaci testamentu, na który nie mogła się powołać w poprzednim postępowaniu przed Sądem, a który w konsekwencji prowadzi do zmiany treści prawomocnego postanowienia Sądu, nie jednak w zakresie kręgu osób uprawnionych do dziedziczenia, czy wysokości przysługujących poszczególnym uprawnionym udziałów spadkowych, a samej podstawy prawnej spadkobrania, którą w przypadku ważności zapisu testamentowego pozostawałby przedmiotowy testament. Taka sytuacja nie mieści się w dyspozycji art. 679 k.p.c.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 sierpnia 2012r. w Ł. zmarł F. M. (1), ostatnio stale zamieszkały w Ł..

Dowód: akt zgony k. 3 z akt I Ns 711/12.

W chwili śmierci F. M. (1) pozostawał w związku małżeńskim z B. M. (2). Nie posiadał dzieci małżeńskich ani pozamałżeńskich. Jego rodzice T. i H. zmarli przed nim. Miał jedną siostrę V. M. K. z domu M.. Nie pozostawił testamentu.

Dowód: akt małżeństwa k. 3 z akt I Ns 711/12,

-akt urodzenia- k. 6,

- akt małżeństwa- k.6,

- zapewnienie spadkowe wnioskodawczyni i uczestniczki- k. 15-16,

- opinia biegłego z zakresu badania pisma i dokumentów A. K. – k. 65- 77,

- uzupełniająca opinia biegłego z zakresu badania pisma i dokumentów A. K. – k. 1

W dniu 28 września 2012r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie wydał postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku na podstawie ustawy po F. M. (1) zmarłym w dniu 4 sierpnia 2012r. w Ł. przez jego żonę- B. M. (1).

Postanowienie zostało wydane na wniosek uczestniczki. Orzeczenie uprawomocniło się.

Dowód: postanowieni k.7 z akt I Ns 711/12.

Wnioskodawczyni nie brała udziału w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku po F. M. (1). O istnieniu takiego postanowienia dowiedziała się, kiedy uczestniczka sprzedała część nieruchomości wchodzącej w skład spadku po F. M. (2). Niezwłocznie nawiązała współpracę z swoim pełnomocnikiem, któremu udzieliła pełnomocnictwo w dniu 20 grudnia 2014r., a on uzyskał w dniu 9 stycznia 2015r. odpis postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

Dowód: - dokumenty z aktach I Ns 711/12,

- zeznania wnioskodawczynie – k. 15.

Sąd zważył, co następuje:

Wnioskodawczynie wniosła o zmianę prawomocnego postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku po bracie F. M. (1), które zapadło w dniu 28 września 2012r., a na mocy którego spadek – na podstawie ustawy-nabyła w całości żona spadkodawcy- uczestniczka B. M. (1).

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie w całości.

Stosownie do treści art. 679 § 1, 2 i 3 k.p.c. dowód, że osoba, która uzyskała stwierdzenie nabycia spadku, nie jest spadkobiercą lub że jej udział w spadku jest inny niż stwierdzony, może być przeprowadzony tylko w postępowaniu o uchylenie lub zmianę stwierdzenia nabycia spadku, z zastosowaniem przepisów niniejszego rozdziału. Jednakże ten, kto był uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, może tylko wówczas żądać zmiany postanowienia stwierdzającego nabycie spadku, gdy żądanie opiera na podstawie, której nie mógł powołać w tym postępowaniu, a wniosek o zmianę składa przed upływem roku od dnia, w którym uzyskał tę możliwość. Wniosek o wszczęcie takiego postępowania może zgłosić każdy zainteresowany. W razie przeprowadzenia dowodu, że spadek w całości lub w części nabyła inna osoba niż wskazana w prawomocnym postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku, sąd spadku, zmieniając to postanowienie, stwierdzi nabycie spadku zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym.

Do najczęściej wymienianych przyczyn zmiany prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku zalicza się przedstawienie testamentu nieujawnionego w trakcie postępowania, wykrycie okoliczności uzasadniających nieważność testamentu przyjętego za podstawę dziedziczenia, zgłoszenie się spadkobiercy ustawowego nieznanego uczestnikom lub przez nich zatajonego (jak to ma miejsce w niniejszym postępowaniu), uznanie spadkobiercy za niegodnego, czy wreszcie wykrycie, iż uczestnicy objęci dziedziczeniem, skutecznie prawnie odrzucili spadek, o czym sąd spadku nie wiedział.

W literaturze podkreśla się, iż wskutek złożenia wniosku o zmianę prawomocnego postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku może zapaść orzeczenie niekorzystne dla wnioskodawcy; zakaz reformationis in peius obowiązuje tylko w ramach postępowania odwoławczego (zob. postanowienie SN z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 28/98, LEX nr 78215).

Przepis art. 922 § 1 k.c. stanowi, że prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób stosownie do przepisów księgi niniejszej. Zgodnie natomiast z art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu, przy czym w myśl § 2 tegoż przepisu dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą.

Powyższe oznacza, że dziedziczenie ustawowe ma charakter subsydiarny, znajduje zastosowanie, gdy nie powołano spadkobiercy testamentowego albo powołany spadkobierca nie może lub nie chce dziedziczyć. Mianowicie, jeżeli spadkodawca nie pozostawił testamentu, to dopiero wówczas przepisy kodeksu cywilnego stanowią w swej treści kto i z jakim udziałem dziedziczy spadek po osobie zmarłej. Natomiast, jeżeli spadkodawca pozostawił testament, rzeczą Sądu prowadzącego postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku jest ocena ważności testamentu wobec treści przepisów kodeksu cywilnego.

W toku niniejszego postępowania uczestnika przedłożyła dokument z dnia 24 czerwca 2001r., zatytułowany „zapis testamentowy”, który w jej ocenie został sporządzony przez spadkodawcę i stanowi wyraz jego ostatniej woli. Wnioskodawczynie zakwestionowała ważność niniejszego dokumentu, podnosząc, iż nie został sporządzony przez zmarłego.

Sąd zważył, że przepisy Kodeksu cywilnego, zawarte w księdze IV, wyczerpująco regulują przyczyny nieważności testamentu. Sankcja nieważności testamentu występuje w następujących wypadkach:

- testament zawiera rozrzuczenia więcej niż jednego spadkodawcy (art. 942 k.c.);
- został sporządzony przez osobę nie mającą pełnej zdolności do czynności prawnych (art. 944 § 1 k.c.), przez przedstawiciela (art. 944 § 2 k.c.) lub oświadczenie spadkodawcy było obarczone wadami (art. 945 k.c.);
- testament został sporządzony z naruszeniem przepisów o formie (art. 958 k.c.);
- spadkobierca został powołany pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu (art. 962kc);
- w treści testamentu zawarto podstawienie powiernicze (art. 964 k.c.).

Zgodnie z prezentowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem (por. postanowienie z dnia 13.01.2005 r., IV CK 428/04, LEX nr 277875) ze względu na znaczenie aktu sporządzenia testamentu jest on czynnością sformalizowaną i nie zachowanie przepisów o formie testamentu, które mają charakter bezwzględnie obowiązujący, skutkuje jego nieważnością (art. 958 k.c.). Przepisy dotyczące formy testamentu mają na celu zapewnienie autentyczności testamentu, woli testowania, zdolności testowania, ustalenia wzajemnego stosunku kilku testamentów.

Przystępując do oceny ważności testamentu F. M. (1) Sąd zważył w pierwszej kolejności, że zgodnie z treścią art. 949 § 1 k.c. spadkodawca może sporządzić testament w ten sposób, że napisze go w całości pismem ręcznym, podpisze i opatrzy datą. Wnioskodawczyni podniosła zarzut, iż niniejszy wymóg nie został spełniony, gdyż dokument przedłożony przez uczestniczkę nie został sporządzony przez zmarłego. Najistotniejsze i kluczowe znaczenie więc dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy miała odpowiedź na pytanie, czy złożony przez uczestniczkę testament F. M. (1) został przez niego sporządzony. Dokonanie tych ustaleń wymagało wiadomości specjalnych. W związku z czym Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu badania pisma i dokumentów A. K..

W opinii w/w biegłego dokument przedłożony przez uczestniczkę zatytułowany „zapis testamentowy” nie został nakreślony przez spadkodawcę- F. M. (1). Opinia została wydana po analizie pisma ręcznego zmarłego metodą graficzno- porównawczą. Do porównania autentyczności przedłożonego przez uczestniczkę dokumentu pt. „zapis testamentowy” wykorzystano zarówno list własnoręczny spadkodawcy do wnioskodawczyni z 1980r. wraz z kopertą, dwóch wniosków o wydanie dowodu osobistego z 1971r. i 2006r., a także podpisy złożone przez zmarłego w toku spraw karnych o sygn. akt VII K 1431/06 oraz VII K 975/07. Żadne z wymienionych dokumentów nie nosił śladów celowego usuwania lub przerabiania. Przy jednoczesnym dość obszernym materiale kwestionowanym – w postaci „zapisu testamentowego”- nie było przeszkód do przeprowadzenia badań komparatystycznych. Biegły nie miał wątpliwości, iż materiał porównawczy został sporządzony przez jedną osobę- F. M. (1). Dokonując analizy uwzględniono odchylenia występujące w konfiguracji podpisów należących do tej samej osoby i wyselekcjonowano obszerny zespół cech indywidualnych. Badania porównawcze dały podstawę do ustalenia, że wyodrębniony zespół indywidualnych cech charakterystycznych grafizm F. M. (1) pozostaje w zasadniczej opozycji, tak pod względem ilościowym jak i jakościowym, do zespołu cech indywidualizującego kwestionowanego pisma ręcznego i podpisu. Różnice, o których mowa, przejawiają się w : klasie pisma i stopniu jego wyrobienia, topografii wewnętrznej, niuansach cieniowania linii graficznych, zdolności do wiązania znaków w zespoły jak też w konstrukcje poszczególnych znaków graficznych. Niektóre z tych różnic miały charakter diametralny.

Z treścią przedmiotowej opinii nie zgodziła się uczestniczka i wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu psychografologii, psychologicznego badania pisma ręcznego oraz patologii pisma na okoliczność dokonania identyfikacji pisma ręcznego testatora z uwzględnieniem okoliczności psychofizycznych, a w tym wpływu czasu, przebytych chorób i fakty, że testament był sporządzony na chwilę przed operacją i tego, jak to miało wpływ na kreślenie znaków. Zarzuciła, że opinia została wydana przy uwzględnieniu materiał porównawczych z okresów zbyt odległych od czasu sporządzenia dokumentu kwestionowanego. Materiał kwestionowany bowiem pochodzi z 2001r., a jako materiał porównawczy biegły wykorzystał pisma z okresów 1971-1980 oraz 2006-2010. Nie został uwzględniony

również aspekt psychofizyczny. Nadto opinia zawiera liczne błędny merytoryczne i jest niekompletna. Do pisma został załączony nowy materiał porównawczy z okresu zbliżonego do daty 24 czerwca 2001r.

W odpowiedzi na powyższe biegły sądowy A. K. podał, że jego opinia ma charakter kategoriyczny, tj. opinia jest definitywna i ponowne przeprowadzenie badań porównawczych kwestionowanego materiału w zestawieniu z dodatkowo zgromadzonym materiałem porównawczym w żadnym zakresie nie wpłynie na brzemienie opinii. Biegły nie miał wątpliwości i podtrzymał swoją opinię w całości. Odniósł się do zarzutów podniesionych przez uczestniczkę. Przede wszystkim w jego ocenie materiał porównawczy był optymalny, aby móc ustalić zespół cech indywidualizujących pismo spadkodawcy. Psychografia to jest domena paranaukowa i jest dywagacją na temat : napisz coś, a ja powiem co kim jesteś.

Pomimo kompleksowego wyjaśnienia wszystkich zastrzeżeń zgłoszonych przez uczestniczkę, nie zmieniła ona swojego stanowiska w sprawie i podtrzymała wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu psychografii.

Sąd oddalił ten wniosek dowodowy jako nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy. Psychografologia przede wszystkim nie jest sklasyfikowaną dyscypliną naukową. Jest to metoda wykorzystywana w diagnozie psychologicznej, czyli umiejętność analizy osobowości człowieka na podstawie charakteru jego pisma. Natomiast przedmiotem niniejszego postępowania dowodowego było ustalenie, czy dokument przedłożony przez uczestniczkę, a zatytułowany : „ zapis testamentowy” został własnoręcznie napisany i podpisany przez F. M. (1). Badanie osobowości spadkodawcy było zbędne, a więc wniosek dowodowy, jako zmierzając do ustalenia okoliczności nie istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, należało oddalić.

Sąd uznał złożone w sprawie opinie biegłego A. K. za pełnowartościowe źródła informacji specjalnych. Przedstawione opinie- główna i uzupełniająca- są wewnętrznie spójne, zupełne i logiczne, a także należyte i wnikliwie uzasadnione. Biegły udzielili wyczerpujących odpowiedzi na pytania Sądu zawarte w tezach dowodowych oraz odniósł się do zarzutów uczestniczki. W konsekwencji Sąd pominął w całości zeznania świadka D. M., gdyż są sprzeczne z ustaleniami poczynionym na podstawie w/w opinii.

W związku z powyższym na gruncie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz ustalonego w oparciu o ten materiał stanu faktycznego należało przyjąć, iż dokument „zapis testamentowy” z dnia 24 czerwca 2001r. nie spełniał wymagań formalnych, skoro nie napisał go pismem ręcznym i nie podpisał spadkodawca. Tym samym nie mógł stanowić testamentu własnoręcznego.

Bezspornym było również, że ostatnia wola nie została oświadczona w obecności wskazanych w art. 951 § 1 k.c. funkcjonariuszy publicznych, uzasadniającej rozważanie ważności testamentu alograficznego, ani nie miała formy aktu notarialnego (art. 950 k.c.).

W świetle bezspornych stanowisk i wyjaśnień stron niewątpliwym było przy tym, że w dacie testowania nie istniała obawa rychłej śmierci spadkodawcy, zaś nawet gdyby to testament został sporządzony wobec dwóch świadka, a nie trzy jak wymaga art. 952 § 2 k.c.. Tym samym testament nie mógł stanowić testamentu szczególnego, ustnego, o jakim mowa w art. 952 § 1 k.c.

Wzgląd na powyższe uzasadniał konkluzję, że testament z dnia 24 czerwca 2001 r. jest nieważny, co skutkowało zastosowaniem art. 926 § 2 k.p.c. i stwierdzenie, że w niniejszej sprawie zachodzi dziedziczenie ustawowe co do całości spadku, na podstawie reguł przewidzianych w ustawie Kodeks cywilny - w Księdze czwartej, Tytule drugim, normujących dziedziczenie ustawowe w brzmieniu obowiązującym w dacie otwarcia spadku.

Zgodnie z art. 932 k.c. w braku zstępnych spadkodawcy powołani są do spadku z ustawy jego małżonka i rodzice. Udział spadkowy każdego z rodziców, które dziedziczy w zbiegu z małżonką spadkodawcy, wynosi jedną czwartą całości spadku. Natomiast jeżeli jedno z rodziców spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przysługiwał, przypada rodzeństwu spadkodawcy w częściach równych.

F. M. (1) zmarł pozostając w związku małżeńskim z uczestniczką B. M. (1). Nie pozostawił zstępnych. Jego rodzice zmarli przed nim. Miał siostrę- wnioskodawczyni V. M. K.. Mając więc na uwadze treść cytowanego przepisu art. 932 k.c. należało zmienić treść prawomocnego postanowienia o stwierdzenie nabycie spadku z dnia 28 września 2012r., w ten sposób, że spadek po F. M. (2) – na podstawie ustawy- nabyła żona -uczestniczka B. M. (2) oraz siostra-wnioskodawczyni V. M. K. (pkt. I postanowienia).

Na koniec należy jeszcze dodać, iż skoro wnioskodawczyni nie brała udziału w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku po F. M. (1) , to złożony przez nią wniosek o zmianę wydanego postanowienia nie był ani ograniczony terminem, ani podstawą żądania, wynikającymi z art. 679 § 1 zd. drugie k.p.c. Złożenie bowiem wniosku na podstawie art. 679 k.p.c. nie jest ograniczone w czasie wyłącznie dla tych osób zainteresowanych, które nie były uczestnikami postępowania zakończonym prawomocnym postanowieniem o stwierdzeniu nabycia spadku (por. uchwała SN z dnia 27 kwietnia 1982 r., III CZP 15/82, OSNC 1982, nr 8-9, poz. 118).

O kosztach Sąd orzekł stosownie do treści art. 520 § 1 i 2 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Jeżeli jednak uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników.

Sąd uznał, iż z uwagi na charakter sprawy interesy wnioskodawczyni i uczestniczki postępowania były ze sobą sprzeczne. Sąd zasądził zatem od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwotę w wysokości 1 461,05 zł, na którą złożyła się kwota : 50 zł tytułem opłaty od wniosku, 1051,05 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego oraz 360 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, ustalona w oparciu o § 9 ust. 2 obowiązującego w dacie wszczęcia postępowania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 461) - (punkt 2 postanowienia).

Nadto należało zważyć, że w toku procesu Skarb Państwa tymczasowo poniósł koszty w wysokości 300,30 zł z tytułu pokrycie wynagrodzenia biegłego za sporządzenie opinii uzupełniającej. Wobec tego w orzeczeniu kończącym postępowanie należało orzec o pobraniu brakujących wydatków od uczestniczki. Podstawą takiego rozstrzygnięcia stanowił przepis art. 113 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Na jego zasadzie kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. W konsekwencji sąd nakazał w punkcie III postanowienia pobranie od uczestniczki na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwoty 300,30 zł.